

Хэмзэ Ишдгүүлэтов

Үлэмжэ Эселе бүрхээрэ

Эззбеллэ йааил айкенил
күчүрүлгү үчүн бийишоткоакына
автор Хамза Ишдөүлөтов
Ишдөүлөтовтан үчтүнүктө.
2015 йили
Күчүрүлгү калмакка
Хамза Ишдөүлөтов.

Хамза Ишдөүлөтов

Йөмлө Әселе буйзары

2015

ББК 84-5
И 97

*Хэмзэ Ишлэүләтов - Йәмле Әселе буйзары
Шигырҙар һәм проза. Маләүез,
Мелеузовский информцентр -
филиал ГУП РБ ИД «РБ», 2015 йыл - 62 бит.*

@ Ишлэүләтов, 2015 й.

Автобиография

Мин Ишдәүләтов Хәмзә Мотаһар улы, 1954 йылдың 15 мартында, Ейәнсура районы Мөхәммәт-йән ауылында, биш балалы гәиләлә, һуңгы бала булып донъяға килгәнмен. Абзан ауылы урта мәктәбен тамамланым. Совет Әрмәһе сафында хезмәт итеп кайткас, Күмертау калаһына юландым һәм "Кансыра ер асты газ һаҡлау станцияһына эшкә керҙем. Контроль үлсәү қорамалдары һөнәрен үзләштерҙем.

Тормош иптәшем Мәрийәм Финиятулла кызы менән ике кыз бала тәрбиәләп үстәрҙек.

Шигриәткә, әзәбиәткә мин һуңлап, 55 йәшем үткәс кенә тотоңдом. Тәүге шигырҙарым, Күмертау калаһы һәм Көйөргәзе районы берләшкән гәзите, "Юшатырға" донъя күрҙе. "Ағизел" журналында бер нисә шигырҙарым баһылып сықты.

Был шигырҙар йыйынтығым миңең тәүге китабым. Унда мин үземдең шигырҙарымды һәм хикәйәмдән тыш, ауылдаштарым, күренекле шагир

Мөхәммәт ағай Илбаевтың һәм Филман ағай Идрисовтың шигырҙарын йыйынтығыма керетеүҙе кәрәкле тип таптым.

Йәмле Әселе буйҙары

йыр Х. Ишдәүләтов һуҙ. һәм муз.

Йәмле Әселе буйҙары,
Сәскәле болондары.
Зифа буйлы, кыйғас кашлы,
Ауылымдың кыздары.

Әх, Әселе буйҙарын,
Һағынып кайтып урайым.
Һыу буйҙарын буйлайым,
Һыуын эсеп туймайым.

Йәмле Әселе буйҙарын,
Йырҙар йырлап узаһы.
Тәнгә сихәт, йөнгә рәхәт.
Һулап туймаҫ һауаһы.

Кушымта.

Тыуған яқтың һауаһы,
Мең ауырыуға дауалыр.
Көс гәйрәтемде арттыра,
Югереп менһәм тауҙары.

Кушымта.

Рәхмәт ауылдаштар

Ауылыма нигеҙ һалған сакта,
Борон безҙең ата бабалар,
Исем итеп тыуған ауылыма,
Пөйгәмбөр исемен алғандар.

Мөхәммәтйән тигән данлы ауыл,
Данлы булды борон- борондан.
Күренекле якташтарым сықты,
Ябай ғына ошо ауылдан.

Күп ауылдар таралышып бөттө,
Заман эле шулай эшләне.
Ауыл нигеҙ ташы таралманы,
Йөш елкәнсек ташлап китмәне.

Оло рәхмәт һезгә ауылдаштар,
Кайтыр төбөгөбез булғанға.
Мең йөшөгез минең көҙерлеләр,
Изге теләк һезгә хозайзан.

Ауыл иртәһе

Таң һызыла офокта,
Жоштар һайрай талыкта,
Егет менән кыз серләшә,
Һыу буйында аулакта.

Аж томан күтөрелә,
Жаршы тау итәгенә,
Йылгала ул төн үткәрәс,
Жунгайны кисләп кенә.

Таң өтөстөрә кысқырзы,
Ауыл йөжөһө жасты,
Егет кискә кил тағы тип,
Кыззы үзенә кысты.

Йөш килен көйөнгө асып,
Шижмөгә һыуга төштө,
Кемдер күнәк зыңгырзатып,
Һыйыр һауырга сүкте.

Һөттөң төүге тамсылары,
Төйзө күнәктең төбөн,
Илаһи бер моң шул сак,
Жапланы ауыл өстөн.

Жояш тора йөжөһонан,
Тужмак тауы артынан.
Көтөү китте урам буйлап,
Күтөрелде саң тузан.

Кемдер трактор жабыззы,
Кемдер сүкей салгыһын,
Бер кемдеңдә йөйге эштөн,
Килмөй тороп жалгыһы.

Кояш менән бергә тора,
Ауыл кешеһе көндә,
Йәйзең алтын һәр бер көнә,
Бер йыллыҡ уңыш бирә.

Башҡортостан илгенәм

Башҡортостан илгенәм,
Күп милләтле төйөгем,
Йырҙарымда һине данлап,
Шашып тибә йөрөгем.

Коштарың күп тугайың,
Йәнлеген күп урманың,
Далаңдың сәскәләре,
Хуш естәр бөркөүҙәре.

Кояштың нурҙарына,
Балкый Урал таштары,
Һөйгән ерем илгенәм,
Минең данлы ватаным.

Моңло курай тауышы,
Үткәндәрҙең һағышы,
Бөгөнгөнөң шатлығы,
Киләсәктең яҙмышы.

Кайға бар бындай төбәк,
Күрһәт бармағың төбөп,

Минең данлы ватаным,
Рәсәйгә оло терәк.

Башҡортостан гәзиз ерем,
Минең данлы Ватаным.
Күк көмбәҙең аяз булһын,
Тыныс атың һәр таңың.

Күмертауым минең данлы калам

Йыр Х. Ишдәүләтов һүҙ. һәм муз.

Күмертауым минең данлы калам,
Һиндә үттә йөшлек йылдарым.
Һиндә таптым тәүге һөйөүөмдә,
Һине данлай минең йырҙарым.

Эй Күмертау данлы кала,
Данлы шахтерҙар ере.
Эшсән егеттәрең һәм кызҙарың,
Барлыҡ доняның күрке.

Зөңгәр күктә байкап оса,
Тимер канатлы коштарың.
Бар доньяға дан казанды,
Һинең вертолеттарың.

Эй Күмертау данлы кала,
Данлы шахтерҙар ере.

Эшсән егеттәрең һәм кыздарың,
Барлыг донъяның күрке.

Күмертауым миңең данлы калам,
Йәм-йәшелгә күмелгән урамдар.
Йөрөктәктәргә дауа саф һауаң,
Ғинең менән мин горурланам.

Эй Күмертау данлы кала,
Данлы шахтерҙар ере.
Эшсән егеттәрең һәм кыздарың,
Барлыг донъяның күрке.

Кыр каззари китә

Йыр. Х. Ишдәүләтов. муз.

Ғалкын көззәр етә,
Кыр каззари китә.
Каңғылдашып канат кағалар.
Сихри тауыштары,
Ғағыш туды миңең,
Йөрөгемә яра һалалар.

Кыр каззари китә,
Йөрәк әрнеп көтә,
Ғүндермәйсә һөйөү хистәрен.
Кайтыр юлдарымда,
Тағы озаклаһам,
Сабыр бул һин иркәм, көт йәме.

Кыр каззари китә,
Безең гүмер үтә,
Ғиззәрмәйсә атқан, һыу кеүек.
Әрнеп янған, миңең йөрөгемде,
Тибрәлдерең сихри моң кеүек,
Гүмер үтә атқан һыу кеүек.

Йөшлек йыры

Йөшлек бит ул был гүмерзең
Иң күркәм гүзәл таңы.
Хыялдарың елкән короп,
Дидеңгәзә йөзгән сағы.

Йөшлек бит ул моң хистәрең,
Ашығып ташқан сағы.
Тәбиғәттең нурға сумып,
Кояшлан келгән азы.

Йөшлек ул йәш йөрөктәрең,
Бергә тауышқан сағы.
Гүмерлеккә яткынланып,
Дөрләп янған усағы.

Зәңгәр томанлар артында,
Калһаңда йөшлегем һин.
Фәрештәләй канат йөйөп,
Яндарыма осоп кил,
Ғөйгәнемде алып кил.

Эшсән тумыртка

Тук-тук итә тумыртка,
Тишек тишә ағаста,
Табып алһа табышын,
Ала тамак ялғапта.

Көнө буйы тукылдап,
Сукышы нисек түзә,
Ағастарзан жорт сүпләп,
Жалдыра селтәр бизәк.

Оҗта үрмәксе

Ағас ботактарына,
Үрмәксе ауын үргән,
Ундай матур ау үрергә,
Үрмәксе жайзан белгән.

Ау үреүсе булгандыр,
Олатаһы бабаһы,
Ау үрергә өйрәткәндер,
Тугандары ағаһы.

Берсә үргә үрләй ул,
Ау ептөрөн тарата,
Себендәргә ау һузып,
Эләктерә тозақка.

Йәйғор күперен һалды

Уйнай инек йәшенмәк,
Ямгыр яузы йәшенләп,
Йәшен атып жотто алды,
Уйыныбыз тукталды.

Борсақ кеүек һибелдек,
Өйгә табан югерзек.
Ялма астына йыйылдык,
Журжыузан без тын жалдык.

Яуған ямгыр туктаны,
Тирә як тып тын-жалды.
Тукмак таузан Жаршы тауга,
Йәйғор күперен һалды.

Мәктәбем, укытыусым

Сағыу жояшлы көззәң,
Иң беренсе көнөндә.
Жүркәм йорттоң ишектөрөн,
Балалар асып керә.

Әллә жайзан йырақтан,
Дингеззәгә маяктай.
Һәр баланың йөрөгәнә,
Нурзар бөркә жояштай.

Белем жапжаларын аса,
Һәр бала ошо йортта,
Хыялында карап төзәп,
Йыһан киндәктөрөнә оса.

Әй, мәктәбем, нурлы йортом,
Иң төүге укытыусым.
Әсәй, Атай һәм һинөндә,
Жәзерле кешем юктыр.

Яз килә

Язгы көн ярты акыл,
Әле кояшлап көлө.
Әле караһаң ушлап,
Биткә карзарын һибә.
Әллә шулай шаяра,
Узган кышты уйната.
Һинсең көнөң утте тип,
Мин минлеген аңлата.

Әзәпле бала

Әзәпле бала тормошта.
Һәр яклап була уңган.
Безең инөй бабайзарза,
Әзәп тәүфикле булган.
Тыуган ил, еренде һакла,
Үз телеңдә һин һөйләш.
Ата – Әсәйеңде ярат
Ярзам ит, картлык килгәс.
Ярзамсыл бул һәр кешегә,
Мөләйем бул, йомшак һөйләш.
Ютка барга үпкөләмә,
Кеше әйберенә теймә.
Әзәп төбә матур гәзәт,
Хезмәт итергә өйрән.
Һәр вакыт укы, белем ал,
Башкаларзы ла өйрәт.

Яңы йыл килде ергә

Яңы йыл килде ергә,
Кыш бабай килде безгә.
Кар һылыу менән бергә,
Бүләктәр бирзе безгә.

Шыршы куйзык зур залга,
Ундай елка бар кайза.
Уйынсыктарзы элдек,
Матур итеп бизәnek,
Йырзар йырлап өйләндек.

Минең Өләсәйем

Өләсәйем бик уңган,
Таң һарыһынан торган.
Без тороуга ул өлгөргән,
Тәмле коймактар койган.

Тәмле сәйен мул һалып,
Табага коймак һалып.
Каймакклап сәй яһаны.
Эй, рәхмәт кенә яуһын.

Һөйөү көсө

Килтерзеләр һине палатага,
Каталкага һалып табиһтар.

Йождай инең, тында алмай инең,
Яңы ғына тыуган сабыйзай.

Күрөп һинең һөттәй аҡ йөзөңдө,
Йән-тәндөрөм китте зымбырзап.
Үлем тигән йән тетрәткес ҡайғы,
Тора ине һине һағалап.

Күпме ятқанһыңдыр шулай өнһөз,
Бына астың көскө күзҙөрөңдө.
Ирендөрөңдө көскө ҡыбырзатып,
Теләй инең, өйтөр һүзҙөрөңдө.

Мин яныңда тинем, күз нуржайым,
Йылмайгандай булды күзҙөрөң.
Һөйөү көслө, ҡыузым мин үлемдө,
Сабыр бул һин иркәм, түз йөмө.

Әсә мираҫы

Без биш бала үстек, әсәй ҡуйынында,
Тал сыбыттар кеүек, һиндә һыйынып,
Үсеп еткәс тормаһ һуҡмактары буйлап,
Төрлө тарафтарға юл алдык.

Оло юлга оҙатҡанда бездә әсәй,
Өгөт ивәһәтгәр өйтөп тормаһың,
Ҡайһа баҫҡаныңды биләм үзөң ҡара,
Тормаһ һуҡмактары була бормалы.

Әсәйемдең өйткән изге теләктөрөн,
Хәтер һандығымда мәңгә һаҡлайым,
Сөнки ошонан да бай мираҫты,
Бер ерҙә лә эзләп тапманым.

Һау бул тундра

Һау бул Төньяк, һау бул тундра,
Һау булығыз ҡарлы яландар,
Һау булығыз ыжғыр бурандарҙа,
Ҡойон булып яуган аҡ ҡарҙар.

Һау бул Төньяк, күлдөр иле,
Ҡоштар иле йөйгө айҙарҙа,
Һау булығыз ҡыҫҡа йөй эсендә,
Сөскө атқан матур атландар.

Һау бул Төньяк, һау бул тундра,
Һау булығыз ҡарлы яландар,
Язып ҡайткан ҡоштар кеүек мин дә,
Тыуган яктарыма бөгөн юл алам.

Данлы шағир олатай

Луыр һугыш юлдарынан,
Миңалдар тағып түшенә,
Мостафа олатай ҡайткан,
Еңеү алып иленә.

Тыныс тормошто ул данлап,
Шигри юлдарга һалған.
Көн тимәгән, төн тимәгән,
Ижад утында янған.

Данлы ижад юлы үттең,
Мостай Кәрим олатай.
Балаларга бүләк иттең,
“Озон-озақ бала сак”.

Ватанымдың һүнмәс даны булдың.
Ул дан йәшәй әле бөгөн дә.
Мостай Кәрим ул мәңге тере,
Рухың йәшәй беззең күңелдә.

Урап үттең

Айзар үтә, йөрәк көтә.
Кауышыу минуттарын.
Йылдар үтә, гүмер үтә,
Таралмай һағыштарым.

Тәштәрәмә инәһең һин,
Болондагы сәскәләй.
Алһыу биттәрәңдән үбәм-
Кулың мине иркәләй.

Күпме көттәм, сабыр иттем,
Һүрәлтмәй һәйбәү утын.
Башкаларга күңел һалдың,
Һин мине урап үттең.
Һағышлы, моңло иттең...

Кеше гүмере

Һәр мизгелдең ерзә үз йәме бар,
Кыштың кар бураны, һалкыны.
Илай-илай көлөп килгән язы,
Йәмле йәйе, йомарт көз айы.

Йылдың мизгелдәре йылда килә,
Язы йәйе, көзө, кыш айы.
Кеше гүмерзәре кабатланмай,
Кайтмаң өсөн китә йылдары.

Гүмер юлың якты эз калдырһын,
Һызланырлык һиңә булмаһын.
Бәхет шатлык менән картлык килһен,
Үкенерлек һиңә булмаһын.

Мин шагир тип, кай берәүзәр күкрәк кирә.
Язган шигырзәры тормай һуқыр тиңдә.
Һүз башында ул, янып мақтай үзән,
Азағында туктап кала, тапмай һүзән.

Тәүге мөхәббәт

Яуа ақ қарзәр,
Ниндәй саф һауа.
Ақ қар өстөндә,
Бездәң эә кала.

Без икәү бергә,
Тып-тын урамда.
Һәйөү хистәре,
Көслә бурандай,

Йөрәк тибешен,
Тойоп атлайбыз.
Һәйөү хистәрен,
Янып һақлайбыз.

Күп йылдар үтте,
Без икәү бергә.
Қыуаныс менән,
Йәшәйек ерзә.

Узған ғүмер

Иламаным тормошомда,
Илар сақтар булһа ла.
Көнләшеүзән қай берәүзәр,
Юлдарымды қыйһа ла.
Тир түгеп таптым икмәкте,

Эш юк тип ултырманым.
Тормош йөгөн алға тарттым,
Еңел кәсеп қыуманым.
Нужа күреп үстем үзем,
Қара йәшәмдән эшләп.
Булды вақыт ас ултырзық,
Туйманық ашап икмәк.
Иртә язған китә инек,
Эзләп қакы, кузғалақ.
Қайза инде өстә кейем,
Ялан баш ялан аяқ.
Донъя көттәм әзәп һақлап,
Ситтекенә теймәнем.
Ақыллынан үрнәк алдым,
Юнһезгә баш эймәнем.
Тормош еле аяманы,
Итәк еңемдән тартты.
Үрзәргә үрләгән сақта,
Түбәнгә табан атты.
Нисек булһа шулай көйө,
Ғүмер үтә лә китә.
Ерзә нисек йәшәһәң дә,
Һуңғы юл беззә көтә.

Шифалы күл Талкасым

йыр Х. Ишдәүләтов һүз. һәм муз.

Күк Ирәндәк буйында,
Шифалы күл Талкасым.
Күпме илдәр, ерээр күрзәм,
Һиндәй күлдә тапманым.

Төнгө шифа, йәнгә сихәт,
Талкасымдың һауаһы.
Ял итергә сакырабыз,
Сит илдәргә бармағыз

Дингез кеүек йәйрәп ята,
Шифалы күл Талкасым.
Бында йәшәй, бында эшләй,
Кешеләрзәң уңғаны.

Төнгө шифа, йәнгә сихәт,
Талкасымдың һауаһы.
Ял итргә сакырабыз
Сит ерээргә бармағыз.

Эй һылыу кыз Дилара

Эй һылыу кыз Дилара,
Күңеләмә юл яра.
Уны уйлап төндәр үтә,
Йөрөгем шуға яна.

Эй Дилара, Дилара,
Күңел ниңә болара
Һине уйлап йөрәк яна,
Мөхәбәткә сорнала.

Эй һылыуым Дилара,
Йөрәктә газаплама,
Хистәрзә югәнләп булмай,
Үпкәләмә Дилара.

Эй Дилара, Дилара,
Күңел ниңә болара.
Һине уйлап йөрәк яна,
Мөхәбәткә сорнала.

Эй һылыуым Дилара,
Күңел ниңә болара.
Карт алаша алыған, тип
Бер үк кенә уйлама.

Эй Дилара, Дилара,
Күңел ниңә болара.
Һине уйлап йөрәк яна,
Мөхәбәткә сорнала,
Эй һылыу кыз Дилара,
Йөрөгем белеп яна.

Бәйгеләрҙә елгән толпар кеүек

*Якташым, ауылдашым,
Морат ағай Илбаевтың якты истрәлегенә арнайым.*

Бәйгеләрҙә елгән толпар кеүек,
Арыу, талыу белмәнең һин тормошта.
Һүнгән сакта күңел усактарың,
Йырың булды һиңә моң юлдаш.

Иртә киттең безҙең арабыҙҙан,
Күпме йыр моң капыл өзөлдө.
Хәлһезләнеп түшөгөңдә ятқан сакта,
Хазай бирҙе һиңә түземде.

Әселе лә буйы тау шишмәләр,
Шишмәләрҙән моңлар алдыңмы.
Йөрөгөңдән сыҡкан хистәреңде,
Йырҙарыңа ҡушып һалдыңмы.

Елбәзәкләп яуа ап-аҡ ҡарҙар,
Аҡна төрөп барса донъяны.
Тыныс йәшә һиңә якташыбыҙ,
Ғүмереңдән якты эз ҡалды.

Мәңгелек мөхәббәт

Йыр Х. Ишдәүләтов һүз. һәм муз.

Исеңдәме иркәм айлы кистәр,
Таш буйының шаулы уйыны.
Икәү бергә ҡаршы алған таңдар.
Шишмә буйы тәүге һыу юлы.

Онотмайыҡ иркәм туй табынын,
Гәлсәр бокалдарың моңло сыңлауын.
Хыялдарға якты өмөт биргән,
Безҙең йәшлегебез йырҙарын.

Рәһиәтмәйек иркәм күңелдәрҙе,
Ут һалһаҡта сабыр йөрөккә,
Хәтерләйек тәүге мөхәббәтте,
Язғы сәскәләрҙе бүләккә.

Хыялый йәшлек

Йәшлегемдә ғашиҡ булдым,
Бер матур һылыу ҡызға.
Уның өсөн риза инем,
Керергә утҡа һыуға.

Ул ҡояшым айым ине,
Йондоҙом ине күктә.
Тормошомдоң йәмен төмөн,
Күрмәнем уңһыҙ һистә.

Тик һөйгөнәмдең йөрөгөн,
Ете яттар яуланы,
Төп башына ултырттылар,
Минен кеүек аңраны.

Мин мөхәббәт серзәрендә,
Булдым хәзер дур белгес.
Алманы ла өрөп кавам,
Ирендәрем бер көйгәс.

Йөрөгем һулкылдап тибә,
Юктыр уға дауаһы,
Өрөп бәйләп куйыр инем,
Күренмәй шул яраһы.
Юктыр инде дауаһы,
Кайзан духтыр табаһы.

Кышкы юлда

Ябалаклап карзәр яуа,
Ак юрган яба ергә.
Әрһез ел эштән туктамай,
Юлга һырынты өйә.

Кара юрғам лерт-лерт баһып,
Карлы һукмактан елә,
Тойак астындагы карзы,
Койондай биткә һибә.

Тирә юндә сихри тынлык,
Уяу һайыҫкан һакта.
Юл ситендәге шыршылар,
Һаксылар кеүек баһкан.

Кыштың озон юлдары,
Кайзарға илтер икән.
Карлы-буранлы һыуығы,
Минне өшөтмәс микән.

Ғүмер юлым, сана эзе,
Карға күмелеп калды.
Язын шаулап кар һыуына,
Кушылып кайза ақты.

Почта таратыусы кызға

Эй Сәрийә һине күрһәм,
Йөрөгем леп-леп тибә.
Теҙ быуындарым йомшара,
Эй картлас тим, түз генә.

Әллә йөшлегемә кайтам,
Уянды мөхәббәтем.
Әллә яңы төшөнәмен,
Донъяның ысын йөмен.

Биш баһыуымды бер баһып,
Яныңа килеп етәм.
Әллә һине күргем килә,
Әллә "Ағизелемде" көтәм.

Хыял атым

Көтөм һине иркәм, кояш баткас,
Төңгө ергә килеп, һиллек яткас.
Көтөм һине иркәм, таңдар аткас,
Шаян елдәр килеп, төзрә каткас.

Йоком осто, күзгә йоко кермөй,
Хыял атым мине, алга өйзөй.
Уйзарымда кайтам, һинең янға,
Кайтам һинең янға, хыял атта.

Ғүмер үтер микән, һине көтөп,
Күпме түзәр кәрәк, сабыр итеп.
Хыялыма урын, калды микән,
Йоком бөткән, һине көтөм иркәм.

Себер юлындағы уйланыулар

Себер һүзе халык күңелендә,
Кайғы булып калған уйылып.
Ошо юлдан эшкә китеп барам,
Уйзар килә юлдай һузылып.

Батша заманында ошо юлдан,
Күпме кеше киткән һөргөнгә.
Тыуган ерҙәренә бик әззәре кайткан,
Бик күптәре калған мәңгегә.

Тимер төгөрмәстөр сыңлауында,
Бығау тауыштары ишетәм.
Ниндәй язмыш тартты һине халкым,
Акыл етмөй, кай сак иң китә.

Азат Совет иле бар сағында,
Тимер юл төзөгүтә жыузылар.
Юл төзөгән сакта меңәрләгән,
Эһеҙ көберлектәр калдылар.

Тук-тук иткән тимер төгөрмәстөр,
Хәтерләтә бығау сыңдарын.
Кеше каргыштары кәһәрләйҙер,
Мәңгелеккә Себер юлдарын.

Яңы быуат башы, кеше хәзер,
Үзе теләп китә Себергә,
Озон акса түгел, язмыш эле,
Донъя буйлап шулай йөрөгә.

Эшһеҙлектән интегәләр күптөр,
Эше булһа юктыр аксаһы.
Кайза барһын инде ябай халык,
Эҙләп китә бөхөт баксаһын.

Себер ере бай нефткә газға,
Ул байлыктан кемгә зур файза.
Ябай халык бушҡа эшләп кайта,
Өшөп калтыранып һыуыкта.

Хозай биргөн байлык таләфләнә,
Комхозлоктан нәфсе талашып,
Килер быуындарга ни калыр һуң?
Хафалы уй йөрөй азашып.

Гүмер кисем якынлаша

Бына илле йөшкә килеп еттем,
Сәстәрәмә күптән сал жунган,
Әммә һис тә жартаяһы килмәй,
Был йөшәүзән ерзә, кем туйган.

Һизәм, гүмер кисем якынлаша,
Бер сак байыр - жасан билгеһез,
Эшләйһе эштәрәм бик күп,
Кояшымдың килмәй һүнгеһе.

Уйлай калһаң илле йөшлек гүмер,
Күпме борма юлдар калдырган,
Күпме борсолоузар алып килгән,
Кайгы шатлык йөрәк яндырган.

Үткән тормошомдо барлайымда,
Жарт киләсәгемде уйлайым,
Йырлайһы йырзарым бик күп,
Был йөшәүзән һис тә туймайым.

Йөшлек яззарыма бер кайтаһы ине

Йөшлек яззарыма бер кайтаһы ине,
Арып талып үткән гүмер юлымдан
Йөрәгемә бәлки тынғы табыр инем,
Тәүге һөйөүөмдә тапһам шул юлда.

Йөшлек яззарыма кайтыу мөмкин түгел.
Хыялымда ғына кайтып урайым.
Хыялланмай гүмер итеүзәре ауыр,
Бары якшылыкка уны юрайым.

Гибрәтле үлем

Дәүләт әбейе яһап ултырткан сөйен кабалан, ашык-бошок эсте лә, яңыртып сөй яһарға тип жулын һуҙған әбейе Сәлимәгә күтәрелеп карамай, үз алдына ғына әйткән кеүек.

- Юк башка эсмәйем - тип сынаяғын түңкәрзе. Хуш итеп битен һыпырзы ла, ойлоп жагкан аяктарын көскә язып тигәндәй, урындыктан изәнгә төштө. Әбейе:

- Абау, бабай, ул ни иткәнең булды бөгөн, индей сәйемде мул һалып бешергән инем, хәзер уны кем менән эсәм инде, әрәм була бит - тип һөйләнде. Дәүләт карт әбейенә күтәрелеп караны ла:

- Көн бозолорға тора, буран сыгыр, ахыры. Һөйрәтеп алып килгән кәбән төбөндә, бер күбәләй бесәнен калды, Дәүләт олатай, Буран сыгып, улай былай кар башып киткәнсе, берәренә өйтеп булһа ла алдырып жуй - тине. Теге Нурулланың уртансы улы, кем булды һуң әле, исемдәрен һәр сак шуларзың бугайым. - Әй Һөйнулла бит әле исеме тип һөйләнде.

- Әллә шул бабай, яңгызыңа ауыр булыр, эш жыра алырһыңмы икән һуң? Бик булмаһа, күрше малай-шалайға өйтәйек, ат тотоп торһа ла үзеңә ярҙам булыр.

- Ауыр будмас, күп нәмә калмагандыр әле. - Юнләнән, мал-тыуарға ашарға ярарлығын ғына тейәйем. - Кәбән төбөндә ергә һылашып ятканы бурһый, күгәрә, күгәргән-ниткәнән алып тормайым -

тип әбейен тынысландырзы. үрелеп мейес башынан быймаһын алып кейзе, өстөнә ишек төбөндә сөйзә элеүле торған бишмөтен алып кейгәс, билен үңып төсөн югалта башлаган билбауын алып быузы. Ул арала әбейе мейес кәштәһендә яткан тиренән тегелгән бейәләйен алып бабайына һуҙзы.

- Үзең йөндән бөйләгән бейәләйендә лә бир, һәнәк һабын тоторға уңайлы, ул бейәләй менән - тине. Бабайы.

- Мин конный дворға атка барып киләм, юнле ат жалған булһа инде - тип һөйләнә-һөйләнә сыгып китте. Сәлимә әбей иртәнгә сөйе бүленгәс, кабат ултырып бер сынаяк сөй эскәнсе, бабайы ат егелгән бесән санаһына ултырып капкаһы төбөнә килеп туктаны. Атты капка бағанаһына эләктерзе лә, кәртә-жураһы яғына үтеп бесөнлектән жысқа агас һаплы тимер һәнәген алды. Келәтен асып сөйзә элеүле торған арканын яурыны аша һалып, санаһына табан атланы. Алып сыгккан кәрәк-ярактарын санаһына урынлаштырғас, сананы, егеүле атты тағы ла бер тапкыр күзенән үткәрзе лә, үз эшенән кәнәгәт төс сыгарып өйөнә инеп китте. Өй ишеген асып инер нимәстән:

- Ат йәтеш булды, конвох Хәснәлхак үзенә егеүле әзер атын бирзе. Аты йөш дыуамалырак инде, өммә салт, жыуыу кәрәкмөй. Мин озаклап йөрөмәм, алыс ер түгел бит, төшкә сөйгә жайтып етәрмен алла бирһә-тип, - әбейенә тултырып бер караны ла сыгып китте.

Дәүләт карттың сабынлығы Өйәңке йылғаһы буйлап, ауылдан күп булһа ике-өс сакырым ер булыр.

Быйыл сабынлыгында үлән, Сайырлы ауылы кешеләре өйткәнсә, бил быуарзан булып үстә. Дәүләт карт ауылды сыжкәс, көмөрә аржаһын алга табан жуйып, санага йөш сактарындагы кеүек жырын төшөп ятты ла:

- На, малкай өйзә, картлыкта бер елдереп йөрөп кайтайык - тип еңелсә генә дилбөгәһен каккайны, шуны гына көткән кеүек, көрән бейә ажарланып кышкы юлдан алга ынтылды.

Әйе, гүмер тигәнәң аккан һыу кеүек инде, тик эзә генә күренмәй. Бына Дәүләт карт менән өбейе Сәлимә, һикһәнде үтеп тукһандың уртаһына етеп киләләр, әле икәһе лә шал-шактай, бер-берәһен карап тигәндәй, көңгөр-каңгыр килеп донъя көтөләр. Балалары барыһы ла ауылда калып донъя жорзолар. Өлкөнәрәктәре үззәре өбей бабай булдылар инде. Ейәндәре көн дә тигәндәй килеп, утынын бысып, ярып, мал астын тазартып, һыуына тиклем ташып китәләр. Рәхмәт инде, акыл төүфиктәре булһын, донъялар имен-аман торһон.

- Әйе, әлегеләй күз алдында тора, Сәлимәнең һылыу йөш сактары, Дәүләт ул сакта ауылда, егеттәрзәң иң беренселәре ине. Күпме Сәлимә артынан йүгерзә ул сактарзә Дәүләт, күпме йөкөһөз төндәр үткәрзә, әммә Сәлимә уға караманы, күрше ауыл егете Усманга кейәүгә сыжты. Усман ни ягы менән арбагандыр инде Сәлимәне, Дәүләт гүмере буйы уйлаһа ла, серен белә алманы. Жыззарына бер йөш тулгас, урманга өйлөк агас кыржырга барганда, Усман агас астында калып, фәжигәле һөлөк булды.

Сәлимә кейәүгә сыгып күрше ауылга озатылып киткәс Дәүләткә қояш һүнгән, донъя бөткән кеүек булды. Әллә ауылды ташлап баш һуққан яткә сыгып китәргә инде тип ниәтләгән ине, атаһының:

- Сабыр бул улым, Сәлимәнән башка ла жыззар бөтмәгән. Бына Алла бирһә көзгә көләш өйттерербез - тип күңелен табырга тырышты. Дәүләт бер нәмөлө өйтмәне, өндөшмәне, йөрөгәнең ярһыуын, тештәрен шыгырзатып, уртгарын сөйнәп булһа ла үзән тыйырга тырышты.

Бер көндө шулай Дәүләт кис етеп, йөйләүзән кайткәс, атын Әселе йылғаһы аша сыгарып, тугайлыкка тышап сбөрзә һәм йылға аша сыгып барганда, шишмәнән күнәктәренә һыу тултырып торған Сәлимәне осратты. Сәлимәне күрше ауылга тормошкә сыгып киткәндән төүте тапкыр күреүе ине.

Ул капыл - кара югалып калгандай булды, кыйыр-кыймас жына Сәлимә янына килеп жулын һуззы:

- Йө, иңән-һаумы Сәлимә?

- Арыу гына, үзәң ни хәлдә, ни эш бөтөрөһең тигәндәй? Бер аз оялыбырак, Дәүләт Сәлимәне караштары менән баштан аяк күззән үткәрзә. Сәлимә бер аз тулыланып, элекегә караганда ла һылыуланып матурланып киткән кеүек, өстөнә кейгән еңел күлдөгә, жысып бөйләгән биллегә, тулы көүзәһенә, кабарып торған түшенә бик килешеп тора.

- Дәүләт - без ни колхоз эшенән айный алмайбыз, - иртәнге кара таңдан, кис қояш байып караңгы төшкәнсә қырзә, йөйләүзә көтөүзә - тип үзә кеүек

барлык кешеләргә эштең жагылышлы икәнлеген белгертеп яуап бирзе.

- Ауыр кайгыңды ишеттем, күрәһеләрең шул булгандыр инде, ошоноң менән бөтһөн, башка кайғылар килмәһен инде, - тип йыуатырга тырышты. Ошо осорашыуҙан һуң йөрөгөндә яңынан мөхәббәт уты тоҡанды. Дәүләт үзенә урын тапманы, ятһа ла, торһа ла оҙон көн буйы кетәүҙә йөрөгөндә лә, уйыңда тик Сәлимә булды. Уның бер аз моңһоу йөзө, әүәлегәсә йомшак кына итеп әйткән һүҙҙәре, һомғол көүҙәһе, күҙ алдында торҙо. Бына көз етеп көндөр тамам кыскаргас, көтөүсөләр йөйлөүҙән таналарҙы кыуып кышкылыҡка ауылға кайттылар. Шул кисте Дәүләт Сәлимәнең ата-әсәләре йөшөгән урамға юл тотто. Хәйер, Сәлимә ире Усманды ерлөгәс, бер йылға яҡын кайны, бейем йортонда йөшөнә лә, үзенә тейеш мал тыуарын эйәртеп, тыуған ауылы Сайырлыға, ата-әсәһе янына күсеп кайтты. Таныш йортка яҡынлашҡас, йөрөгә урынынан сығырҙай булып дөпөлдөп тибә башланы. Үзен бер шикле кеше кеүек тойоп тирә яғына ҡарана башланы. - Нимәгә, мин бала-саға кеүек, ебеп төштәм, әле утыры кеше кеүек, кеше күҙенә салынырға оялам, - тип үзен шелтәләп, азымдарын шәбәйтте. Бәләкәй ҡапҡаны асып керҙе лә, ҡаршыһына уны таныш койроғон болғап йүтереп килгән Муйнаҡка:

- Әй, онотмағанһың икән, моладең, - тип башынан һыйпаны. Тик бына ишек тотқаһына ҡулы һынылғас йөрөгә тағы ла дөпөлдөп тибә башланы. Ул икеләнде, элгәре Сәлимә кейөүгә сыҡмаҫ элек инсектер икенсерәк ине.

- Ҡыз янына егет килә инде тигәндәй. Тормошҡа сығып, әҙме күпме ир менән донъя көткән, балалы ҡатын янына килеүсә, өйләнмәгән егет бит әле ул. Дәүләт бар кыйыулығын туплап ише тотқаһын үзенә тартты.

Шул кисте Дәүләт Сәлимәне күрөп һөйлөштө. Сәлимә:

- Юк, Дәүләт мин бит ирҙә булған балалы тол ҡатын. Ә һин көләш алмаған егет кешенең, ата-әсәйең ни тиерҙәр бит әле, - тип кыйыр кыймаҫ кына тәкдимде кире ҡақты. Дәүләт күп уйлап торманы, тотто ла яусы ебәрҙе.

Дәүләттең атаһы ла, әсәһе лә ҡапыл да аптырауға ҡалдылар, бигүк риза түгелдәрен белгерткәндәр ине, Әммә Дәүләттең:

- Алам тигәс алам, миңә Сәлимәнән башка бер кем дә көрөкмәй, - тип ҡырка яуап биргәс, риза булдылар. Көҙдөң һуңғы көндөрөндә бер аз ҡар яуып, аяҡ асты тазарып, донъя яҡтырып ҡалғас, әллә ни шаулатып булмаһа ла туй яһанылар. Килен төшөрөп, һыу юлын күрһәтөп, барыһын да шартына еткерҙеләр, кеше һөйләрлек булмаһын тинеләр. Ҡышты Сәлимәнең аталарында кышлап сыҡтылар ға, йөйгә сытҡас зур булмаһа ла бура бурап, өй һалып сыттылар. Икәһе лә тырышып эшләнеләр. Ҡатынына ла, уның ҡызы Фәғиләгә лә, Дәүләт бер ауыз ауыр һүҙ өйтмәне. Тик Сәлимәнең Фәғиләһен яратҡанда, ара-тирә - Эй былай ға Усманыма оҡшар, бәхеттең генә булһын инде - тип, Дәүләт алдында булмаһа ла өйткөнөн ишетеп ҡалып, ауыр уйға ҡалды, йөрөгә ярып типте.

Минен менән йөшәй, ө йөрәгә күңеле менән һаман Усманын онота алмай. Тағы ни үлгән артынан үлеп булмай тере калгандарға ла донъя көтөргә кәрәк, бына оҙаткламай Дәүләт тө атай буласаҡ, Сәлимә һуңғы ваҡыт күзгә күренеп көүзәгә тулылана башлаган ине. Дәүләттең йөрәгә ярһып типте. Кайһы саҡ ул үзенә урын таба алмай йонсоно, ары һугылды, бире һугылды, кулына эш барманы. Ундай сақта ул Сәлимәгә һынаулы караш ташлап:

- Йә, барыһында һөйләп бир, мин барыһында һизәм бит, тигән кеүек ине.

Әйтерһең дә ул үзенен яраткан кешеһен сит кеше менән гишыҡ утында тоткан. Көн озоно яланда көтөүҙә сақта уға уйланырға ваҡыт бар ине.

- Бына ул Сәлимәне яратты бит, хәҙер зә ярата. Яратмаһа балалы катынға өйләнмәс ине.

- Әллә ыссыһында ата-әсәһен тыңламай, балалы катынға өйлөнөп дөрөс эшләмәне ме икән, атаһы өйтмешләй:

- Сәлимәнән башка ла кыздар бөтмөгөн. Унан матурыраҡ та һөйкөмлөрөк тө кыздар бар бит. Ә Сәлимә уны яратманы бит, уға караманы ла, үзенен яраткан кешеһенә кейәүгә сықты. Унан кызы бар.

Бына бит нисек килеп сыға, барыһы ла һин уйлагансы булмай икән шул. Ә күңелен ятмаған, йөрөгөн тартмаған кеше менән нисек йөшәмәк гүмер итмәк кәрәк һуң? Дәүләт хыяллы кеше кеүек көн озоно көтөүҙә тик ошо турала ғына уйланы баш ватты. Әммә былларҙың барыһын да үзәндә калдырҙы, уйҙарын Сәлимәгә белгертмәне. Үзен тыныслан-

дырҙы. Бына бөгөн-иртәгә Алла бирһә атай булырға тора, онотолор барыһы ла. Сәлимә лә яңы тормошқа ылығыр балалары тыугас һөйөү хистәре төрөнөйер.

Йәй азаттарында колхоз бесәнән сабып еткәргәс, ауыл кешеләренә лә бесәнгә төшөргә рәхсәт булды. Өйгөн күбәләре бер азна тирәһе басылып, күбә тартырлыҡ булғас, Дәүләт атын егеп арбаһына, һөнөк-тырмаларын тейәне лә:

- Мин таллы үзәнгә күбә тартырға барам. Һин өйҙә кал, йөрөмә, ваҡытың да етеп килә, донъя хәлен белеп булмай - тиһә лә Сәлимәгә:

- Барамсы, нишләп бармай ти, күбә астында калған бесәнде тырмаһамда ярҙам булыр. Ялан күрөп кайтырмын - тип арбаға менде лә ултырҙы. Шуны ғына көткөн кеүек Фәгилә лә әсәһенен эргәһенә арбаға үрмөләнс.

Дәүләт бик риза булмай ғына килеште. Төш аугансы Дәүләт бер-бер артлы күбәләрен аты менән көбөн төбөнә һөйрәтөп ташыны. Фәгилә ирмәк күрөп арығансы күбә башына ултырып йөрөнө. Бына шул ваҡыт Дәүләттең башына көтмөгөндө бер мәкерле уй килде. Уның күңеленен бер төпкөлөндө Фәгиләгә карата булған сөнскеле уйы, оторо көсөйөп яңырып китте. Әйтерһең дә Фәгилә уларҙың икәһенен араһында бер көртә булып тора. Уларҙың араһын яҡынайтыуҙы камасалаусы сихри бер көскә эйә булып киләсәккә йөшөргө бирмөүсә тылсым эйәһе ине. Сәлимәнен төүте ире Усмандың үлеүенә дүрт йыл тирәһе ваҡыт үтте бит инде. Ә Сәлимә кызы Фәгиләгә карап Усманын онота алмай иҫенә төшөрә.

•••••

- Әгәр дә етөклөп барган атты кашыл туктата, елгә елпелдәп барган бала, осоп төшәсәк, ат менән күбә араһына, шунан күрмәгән булып атты кузгалтып алып китһәң, Фәгилә күбә астында жаласак, бер аз ер үткәс бала күбә астынан сығасак, өммә иҫән калыуына ышаныс булмаясак. Был куркыныс уйзарынан Дәүләттең тәненә эселе-һыуыклы булып китте. Ул - куй, гөнаһы ни тора тип уйланы. Тағы да Сәлимәһенең вақыты етеп, ана-бына тигәндәй йөрөй. Дәүләт азақсы күбә төбөнә килеп атын туктаты да Сәлимәгә:

- Һин бар тырмаңды ал да арба ягына атлай тор. - Мин Фәгиләне күбә башына ултыртам да артыңса барып етөрмен - тине.

- Ярар улай булһа шулай итәйем. - Йыйған мәтрүшкәләремдә рәтләп арбаға һала торормон, сөй эскән һауыт һабаларзы да йыйнарға кәрәк, - тип күңеле берәр нәмә һизгән кеүек - кызым, һин атайың менән бергә атка ултырып барырһың йөме - тип аттың бер алдына, бер артына сығып йүгереп уйнап йөрөгән кызының битенән суп иттереп бер һисә тапкыр үптә лә шәп-шәп атлап китеп барзы.

Дәүләт Фәгиләне күбә башына мендереп ултыртты ла:

- Һин һык тотонуп ултыр, йығылып төшөп куйма, бәләһенән баш аяк - тип юрамал Сәлимә ишеттерлек итеп кыскырып әйтте.

- На, малкай, - тип атын кыуаы.

Кара ат еңелсә генә тартып кузгалып китте. Бер аз ер үткәс, Дәүләт ни булһа ла булыр тине лә, атын шып туктаты.

•••••

Уны быны көтмәгән бала ялп итеп күбә башынан алға табан осоп та төштө.

- Әйзә малкай - тип бышылданы Дәүләт, атының колагына өйткән кеүек.

Фәгиләнең куркышынан - ай тип кыскырган тауышы ярым ярты ғына ишетелеп күбә астында калды. Егерме утыз азымдай атлагас, Дәүләт артына боролуп жараны, ла атын туктата һалып, күбә эргәһенә югереп килде. Күбәнең артында бергә ышырылып килгән бесәңгә уралған, биттөрә кулдары үләнгә һызырылып кәнап, танырлык та булмаһлык хәлгә килгән, Фәгиләнең үле көүзәһе ята ине.

Дәүләттең күз алдары караңгыланып китте, йөрөгә сығырзай булып типте, ул аяк быуындарының хәлһезләнеүен тойоп Фәгилә яһына сүтеп ултырзы ла

- Сәлимә, Сәлимә - тип кырагай тауыш менән ярһып кыскырып ебәрзә. Дәүләттең ер ярырзай булып кыскырган тауышын ишетеп, Сәлимә тертләп ялп итеп тауыш килгән ятка боролуп жараны. Күңеле һизер будғанын һизеп тертләп, кулына йыйған мәтрүшкә бәйләмә төшөп китте. Ул бар көсөнә Дәүләт торған ергә йүгерзә. Кызы Фәгиләнең йомгак кеүек бысыранып канға тузған көүзәһен күргәс, күз алдары караңгыланып йөрөгә туктаған кеүек булды. Ул көскә ирендөрән кыбырзатып

- Ни булды Дәүләт? - Ни эшләттең кызымды? - тип һораны.

- Ни булғанын һизмәй калдым бит Сәлимә, күрмәй калдым ни эшләргә һуң - тип күкрәгенә кысып тотқан Фәгиләнең үле көүзәһенә карап һүзәһә

калды. Сәлимә нисек арба янына атлап килгәнән, нисек арбага менеп ултырганнн, нисек ауылга кайтканын, беренән дә хәтерләмәнә, барыһы ла нисектер йокко аралаш күргән төш кеүек кенә булып калды. Кызын ерләп кайтыуға ул ауырып китте, толкак тота башланы. Бына шулай икенсе балаһы, ир бала донъяға килде. Уға, мәрхүм кызының исемәнә окшаш булһын, яқты истәлегәнә арнап Фәһим тип исем куштылар. Дәүләт күңеләнән ул исемде өнәп етмәнә дә өндөшмәнә, ауыр вақытта Сәлимәнә күңелән кырыуҙан куркты. Ул вақытта закон һағында тороусо йәмғиәт өһелдәре лә, ауыл кешеләре лә, Сәлимәнәң яқын туғандары ла, ни булғанын ентекләп тикшереп - нитеп йөрәмәнәләр, Хозай биргән гүмере шулай кыска булғандыр инде, барыһы ла аллаһа төгөлә кушканса бит тип фарыз кылдылар.

Хәйер участковой менән райондан килгән следователь барыһында ентекләп һорашып делоға язғылар за, был фәжигәле хәлдә Дәүләттең гәйебе юк тип, делоны яптылар. Бер-бер арғлы кызғары донъяға килделәр, улдары тыузы. Йылдар үтеү менән ул енәйәт, енәйәт булып түгел бер хәл, вақиға булып, тарих төпкөлөндә тороп калды. Әммә Дәүләттең күз алдында кисә генә булған хәл кеүек ине. Кайһы сак кунакка барып, арыу ғына һалдырып алған сакта, Дәүләт теле сиселеп китеүзән куркты, һәр вақыт үзен-үзе киҫәтеп тото. Сәлимәнә тәүзә низер һизгән кеүек, кайһы сак Дәүләткә серле итеп, шул ук вақыт һорау катыш текләп карап аптыратты. Һис юғында Дәүләткә шулай тойолдо. Был карашта:

- Дәүләт әйт минә дөрөҫөн генә, - Мин бит барыһын да һиземләйем - тигән кеүек ине.

Бына ошо тәрән уйғарғы уйлап, кышкы кар баҫқан тауғарға, яландарға карап көрән бейәнәң еңел генә юртканына, сананың кышкы юлда ара-тирә шығырзап куйыуына колзәк һалып килә торғас, нисек итеп кәбән төбөнә еткәнән дә һизмәй калды. Дәүләт атын кирегә кайтыу яғына бороп куйғас, кыска тунын сисеп кар өстөнә ыргытты ла, йәштәрсә еңеллек менән бесөндә санаға тейәй башланы. Бер аз санаға тейөгәс, менеп танап төштө. Бесәнәнәң йәшеле, мал ашарлығы уртаса йөктәй булды, ә карайып бурһый башлағанын Дәүләт карт тейәп торманы. Аркан менән көсә йеткәнсе тартып бәйләнә лә, тәүзә тунын йөк башына бәрзә, һәнәген йөгөнәң урта тирәһенә көзәнә лә, атының һыртында ятқан дилбөгәнәң жулына алып йөк башына үрмәләп менеп ултырғы. Тунын кейгәс аяктарын йөк алдына һәлендереп уңайланып ултырғы ла,

- На, малкай, әйзә кайтыу яғына, - тип күңелле һөрәнләне. Бер аз барғас тирләгән тәнә, әллә арығанлығын тойоп йомшарғы. Дәүләт карт үзә лә һизмәстән, тәнә ойоп йоккоға талды. Күпмелер ер үткәс, дилбөгәнәң жулынан ысқынып аска төштө, шунан сана табаны астына эләгеп аттың ауызылығын тартты. Көрән бейә дилбөгә тартылғас, капыл атлап барған еренән туктаны. Йоккомһорап барған Дәүләт карттың кәүзәһә ялп итеп, йөк башынан алға табан осоп та төштө. Көрән бейә капыл тертләп, бар көсөнә алға ыргыны һәм тәүзә куш аяклап сапты, шунан

ярһууы баһылғас жына, атлауға күсте. Дәүләт карттың көүзәһе күпмелер ер сана аһтында ышырылып барһы, шунан жанға батып, йомғаҡ кеүек, кышкы карлы юлда ятып калды. Көрән бейә, ауыл урамы буйлап йөгә менән үтте лә, көндә кереп сығып йөрөгән хужаһының капка төбөнә килеп туктаны. Быны тәзәрә аша күреп калған Хөснөлхак.

- Ай, һай, берәр хәл килеп сыткандыр ахыры был карт менән. Йә йөгөнөң башынан колап калған, йә иһә көрән бейә карттың йөк башына менеп ултырғанын көтмәй тайған, тип һөйләнә-һөйләнә, мамыҡ һырмаһын кабаланып кейеп, тышқа аты янына ашықты. Сана аһтында һөйрәлеп килеп боҙланған дилбәгәнә һөйрәп сығарһы, үрелеп йөктә жараны:

- Йә, инде һәнәгә көзәүле тора, ә үзә юк, - тип һөйләнә-һөйләнә атын бороп ауыл уртаһынан үткән юлға сығарһы. Атын етәкләп Дәүләт карт йөшөгән өй яғына атланы. Капканын ингәс атты көртә эргәһенә килтереп туктаты лә, үзә өйгә ашықты. Хөснөлхактың кабаланып атлығып килеп инсүнә Сәлимә әбейҙең кобараһы осто. Ни әйтергә белмәй телһез калды. Хөснөлхак бер-ике һүз менән хәлдә аңлаты лә:

- Хөзәр йөктә тиз генә бушатам да эҙләп китәм.

- Ни булғанын әйтеүе кыйын - тип тышқа ашықты.

Ишекте ябыр алдынан:

- Ә көбөнәгез шул Өйәңке буйында, йылда сапқан ерегеһәләер бит - тип әбейҙән һораны.

- Әйе, шунда, шунда, - Әй хозайым, ни булды икән

инде - тип һамаклары Сәлимә әбей. Хөснөлхак бесән тейәгән йөктә тиз генә һәнәк менән төртөп ауҙарһы лә санала үрә баһып капканын елдереп сығып китте. Хөснөлхак сығып киткәс Сәлимә әбей: - Әй хозайым, тере генә булһын инде - тип тәзәрәгә капланып урамға күз атты. Үзә бер туктауһыҙ һөйләнде, - Әйттем бит инде яңғызың йөрәмә тип, тыңламань, исмаһам берәр малай-шалайға әйтһәк тә иптәш булып ине бит. Сәлимә әбей түзмәнә, тиз генә кейенде лә тышқа сықты. Капка төбөндә тапанып торһо, урамдың бер яғына, икенсе яғына жараны.

Хөснөлхак Дәүләт карттың һууынып бөгәрләнен капкан үле көүзәһен санаға тейәп алып кайтыуға, кышкы кысқа көн кискә табан ауыштыкан ине. Дәүләт картты ерләргә ауыл халкы ғына түгел, күрһе якын тирә ауылдарһан лә, был фәжигәлә хәлдә ишеткәндәр һәм Дәүләт картты белгәндәр, барыһы лә килделәр. Өлкөн быуын кешеләре, кесерәктәре лә, Дәүләт бабайһың йөш сағында нисек Сәлимәнәң артынан югергәнән, нисек өйләнгәнән, нисек Сәлимәнәң бер гонахһыҙ йүгереп йөрөгән сабий балаһы, күбә тартқан сақта бесән аһтында калып һәләк булғанын, барыһын лә күз алдына килтергән кеүектәр ине. Ауыз аһып өйтмәһәләр зә һис юғында, кешеләрҙең ауыр тойғоло жараштары быны әйтәләр кеүек ине.

Мəхəммət
Исмағил улы Илбаев
1939 йылдың 13
мартында Ейәнсура
районы Мəхəммəт-
йән ауылында донъя-
га килә. Башҡорт
ауыл хужалығы ин-
ститутының зоотех-
ника факультетын
тамамлап, һөнәре
буйынса төрлө яуап-
лы вазифалар баш-
кара. Үзенең һөнә-

ри эш бурысын башкарыу менән бер рəттән,
йəштән үк мауыҡкан шигриəт ижадын да
ташламай.

Өс китап авторы, Рəсəй федерацияһы һәм
Башҡортостан Республикаһы язуусылар союзы
ағзаһы. Шаулап-даулап йəшəмəнə Мəхəммəт
Исмағил улы. Бик күп тə язманы. Əммə кəлəме
һызған, ташка басылған һәр əсəре ком өйөмө
араһында ятлап киткөн алтын бөртөгөлəй
күңелдэрҙе арбаны, хислəнергə уйланырға мəжбүр
итте.

Уның əсəрҙəренең шигри теле - башҡорт балы
кеүек күңелгə яғымлы тəмлө, йəмлө һәм ижад
һөйүсөлəргə ижади этəргес биреүгə һələтлө яҡшы
куданма була ала.

Шигырҙарым, булдығыҙ һез
Баш бирмәстəй бер тай тулаҡ.
Аңкы-тиңке иттегез һез,
Төртөлəргə һыймай тулап.
Шигырҙарым - куддан килгөн
Хəтлөм бəсеп тегелгөн тун.
Ошо тунды кейеүселəр
Йылыһырмы икөн һуң?

Оса коштар

Оса коштар кышлауға ла,
Бер бағайыҡ хушлауға.
Иртəнсəк бəз имен инек,
Низэр булып төш ауһа.

Оскан коштар кайырылып,
Кайтыр тағы язлауға.
Безҙең канат кағыштары-
Көн дə көндө һанауға.

Көндө айға тарткы килə,
Айы йылға һузаһы.
Шаулап аға йыл-йылгалар...
Башы алтын казған ерҙə,
Көмөштəмө азағы?

Кышлауға ла оса коштар
Шуларға бер бағайыҡ,
Был илаһи донъяларға,
Көн дə хайран калайыҡ.

Ак һарык

- Эй, ак һарык, ак һарык,
Кайза йөрөйһең азып?
- Тау битендә тукланам бит,
Үлән баштарың кабып.

- Эй, ак һарык, ак һарык,
Йөрәмә һуңга калып.
- Һуңга калһам - белеп торам,
Китер шул бүре алып.

Яу һалдатына хат

- Одеят ябынаһыңмы,
Юрган ябынаһыңмы?
Мине төштөрөңдә күреп,
Илап уянаһыңмы.

- Одеят да юк бында,
Юрганы да юк бында.
Эснәрәлтәр шартлап тора,
Һинең кайғың юк бында.

(Халык һүҙҙәре).

Эй хозайым!...Тимәс инем,
Исән генә булһаң, Исәнгол!...
Миңә ауыр булған сакта
Еңел генә искән елдәй бул.

Тың алыуҙарым үзгәрер
Һине күргәндәй булып.
Уйға батып ултырам бит,
Күземә йөштәр тулып.

Нисә генә хат яздым һуң,
Татмакклап та һамакклап.
Күңелендә күтәрәм тип...
Кайғы алдым һәр якклап.

Киткән сакта
Дошмандарға
Көһөрлө ине үсәң
Бүре сукмары хәтлем дә
булманымы ни көсөң?

Ауыл осона сығып та
Өлгөрмөһең түгелме?
«Ур-ра, ур-ра!» - тигән булып,
Утка һалдың үзәңде.

Утка һалдың үзәңдә лә
Мине кайғыға һалдың.
Донъя көтөр сакта ғына
Бына - аптырап калдым...

Һин һоратҡас, эй кыуандым,
Бер ҙә кайғы көтмөнәм...
...Исмаһам, шул
Өй бураһын
Күтөртөп тә бөтмөһең.

Хәзер уны кем күтәрә
Өмә итер кеше юк
Сулак «силсәүит» «һугыш...» - ти,
Миндә уның эше юк.

Һарына кеүек һары итеп
Картуф килпәртә үзе.
Ойок, бейләй бәйләтә...
«Һугыш, һугыш!» - бар һүзе.

Туйга төшкән тайың йөрөй,
Һине эзләп ер тапай.
Күземә карап һорай кеүек;
«Кайза булды һуң, кайтмай?».

Артык мал тип һанамайым,
Әммә колхозга «инһен».
«Һалдатка» киткән аттарга
Алмаш булһын ул, тимен.

Һин киткәс тө,
Күкте ябып,
Корт боларзы, сак «тыйзык».
Туйга япкан күс кайтманы...
Был хәлдән хәүеф тойзок...

Туй һандығымда – бүләктәр...
Күбеһе кулга теймөгән.
Бүләк биргән сакта
Кемдер
«Тигез гүмер!» тимөгән...

Миңә ун һигез зә тула...
Кит, шуны ла белмәйһең!
Ер астынан сыга алмайһың,
Унда нимә эзләйһең?...

Ер өстөндә мин бар бит һуң,
Өн бир, барып етәм ул,
Тыным менән йән өрәм дә
Алып кайтып китәм ул.

Килгәнемдә һизһаң, үзең
Һикереп торорһоң әле...
Илатма мине, Исәңгол,
Илатма мине, йәме!...

Ә мин һиңә бер сер әйтәм
Ишеткән бул, Исәңгол:
Озакламай улың тыуа!
Бирһен Хозай тигән бул.

Ә мин кайзан белә, тиһең,
Кендек әбейе юрай.
Ултыра торғас, уйлап куйзым.
Ил тағы һалдат һорай.

Карттарыбыз әйтә бит һуң
«Ир бөтмәһә ил бөтмәй»
Береһе лә әйтмәй бына
«Һугышып донъя берекмәй»

«Нишләп һугышалар? тинәм,
Донъяһы шулай имеш!
Һугыш-батшалар эше ул
Илде һаклау – безҙең эш...

Ғин һоратҡас, эй кыуандым,
Ғис тә ғайғы кәтмәнем.
Мең тугыз йөз кырк икелә...
Язып һүзем бәтмәне.

Һугыш бәткәнсе яҙһам да
Ғине терегә һанап,
Язғанымды... бетеү итәм,
Улың укыһын аҙаҡ...

Эй, Хозайым!... тимәс инем,
Исән булһаң, Исәнғол.
Тыуаһы балаһы хағыңа
Исәмдә гел исән бул...
Хуш, хәзергә...

Изрисов Филман
Уйылдан улы 1948
йылда Ейәнсура ра-
йоны Мөхәммәтйән
ауылында донъяға
килә. Абзан ауылы
урта мәктәбен тамам-
лагас, бер йыл, Юл-
даш 8 йыллыҡ мәктә-
бендә, укытыусы бу-
лып эшләй. Бала сақ-
тан хисле, йыр-моңға
ғашик булып үскән

Филман Уйылдан улы, күп уйлап тормай, Өфө сәнгәт институтына укырға инә. Сәнгәт институтында укыған осорҙа ук ул, шигырҙар яза башлай. Уның шигырҙары, башка шигырҙарҙан, тәрән хисле, йөрөккә үтеп инерҙәй һәм шул ук ваҡытта, фәһемле булыуы менән, айырылып торалар. Билдәле композиторҙар Рим Хәсәнов, Венер Мөхәмәҙиев уның шигырҙарына йырҙар ижад итәләр.

Был йырҙар халыҡ араһында киң таралып, тиңтәләгән йылдар үтһә лә Башҡортостан да ғына түгел, сит өлкөләргә лә, йырсылар һәм халыҡ бик яратып йырлайҙар. Иртә китте безҙең арабыҙҙан Филман Уйылдан улы. Уның ижад юлы кыска булды. Әммә уның яҙған шигырҙарына ижад ителгән йырҙар алтын бөртөгө кәүек, башка йырҙар араһында айырылып торалар.

Бер кайтаһы ине тыуған якка

Ф. Изрисов һүз. В Мөхәмәҙисев муз.

Бына тағы китәм алыстарға,
Тыуған яғым, һинән айырылып.
Тыуған яғым, һинән айырылып,
Һөйгәнемде һиндә калдырып.

Кушымта.

Зәңгәр томандар артында,
Бик алыстарға калһам да.
Мин йырлармын өзөлөп- өзөлөп,
Тыуған яғым, һине һағынып,
Йөрөккәйем өрнөп янғанда.

Бик һағындым иген яландарын,
Күк тирәкле Эйек буйзарын.
Йәмле яzza йөрөк елкендереп,
Шаулап үткән һабан гуйзарын.

Кушымта.

Бер кайтаһы ине бала сағым
Ялан аяк йөрөгән сағыма.
Бар кайтаһы ине йөшлегемә
Тәүге мөхәббәтем янына.

Кушымта.

Бер кайтмаһам өсәй бер кайтырмын

Ф. Изрисов һүз.

Кайтырмын тип, хаттар языуыма,
Айзар түгел, йылдар үтгеләр.
Эммә юлдарым, һиңә илтмәйенсә,
Алыстарға, алып китгеләр

Кушымта.

Бер кайтмаһам, өсәй бер кайтырмын,
Утыңды, һүндөрмәй һин мине көт,
Һине көттөрөп, тә кайта алмаһам,
Кисер мине, өсәй гәфү ит.

Көтәһендер, хат ташыусы килһә,
кош телендөй, сөләм барзыр тип.
Хат булмаһа, өмөт итәһендер,
Иртөгә лә, бөлки булыр тип.

Кушымта.

Бер кайтмаһам, өсәй бер кайтырмын,
Утыңды, һүндөрмәй һин мине көт.
Һине көттөрөп, тә кайта алмаһам,
Кисер мине, өсәй гәфү ит.

Кайтыр юлга, сығам кайтыр юлга,
Утыңды, һүндөрмәй һин мине көт,
Һине көттөрөп, тә кайта алмаһам,
Кисер мине, өсәй гәфү ит.

Ауылға бер кайтып китәйек

*Ф. Изрисов һүз.
Ф. Әбрәшитов муз.*

Әйзә әле, дуҫкай, алсы гармуныңды,
Ауылға бер кайтып китәйек.
Оноткандар икән тимәһендәр,
Урамдарҙан йырлап үтәйек.

Без йәш сакта һөйгән һылыуҙарҙың,
Йоколанын бүлеп үтәйек.
Урам буйлап йырлап, гармун уйнап,
Үзәктәрән өзөп китәйек.

Әйзә әле, дуҫкай, алсы гармуныңды,
Йәшлеккә бер кайтып урайыҡ.
Был донъяла беззә бар икәнде
Иҫтәрәнә төшөрөп уҙайыҡ.
Ауылға бер кайтып китәйек.

Һағыныу йыры

Ф. Изрисов. һүз. Р. хәсанов. муз.

Аҡ сәскәләр кеүек җар яуа,
Хәтерләтеп йәмле май кисен.
Муйыл сәскә аткан туғайҙа,
Йөрөгән инек икәү нур кисен.

Тормош юлдарыбыҙ шул кистә,
Айырылды төрлө яктарға.
Ә шулайҙа иркәм гел иҫтә,
Алыштырмам уны яттарға.

Араларҙа таныш юлдар бар,
Үтөр инем дә бит арымай.
Осрашырға нисә йылдар бар,
Нисек түҙәрмен һуң һағынмай.

Ҙаршыма кил һөйөкләм

*Ф. Изрисов һүз.
Ф. Әбрәшитов муз.*

Өфө урамдары буйлап, һинең хакта уйлап
Яңғыз үтә минең иртә кистәрәм.
Айҙар, йылдар үтә, күңел өмөт итә,
Һүндөрмәйсә һөйөү хистәрән.

Өфө урамдары буйлап, елдәр иҫә уйнап,
Урай-урай җарҙар яуалар.
Яуа ап-аҗ җарҙар, алыс әле яҙар,
Якынаймай безҙең аралар.

Өфө урамдары буйлап, тирә-якты нурлап,
Ҙаршыма кил, минең һөйгәнәм.
Шатлығым да һин бит, һағышым да һин бит,
Ҙаршыма кил, минең һөйгәнәм.

Ғиңә килдем иркәм

Ғ. Идрисов һүз.

Р. Хәсәнов муз.

Ғиңә килдем иркәм,
Үткән юлдарымдың
Һанай-һанай алыс саткрымдарын,
Килдем, тормошомда
Кисеп язмышымдың
Шатлыктарын, һағыш яткындарын.

Ғиңә килдем, иркәм,
Килдем йылдар буйы
Һанай-һанай алыс көндөрөмдә,
Баһа алмайынса
Ярһып яһыуҙарын
Әриеп өзгәләнгән йөрөгөмдәң.

Ғиңә килдем, иркәм,
Бик һағынып килдем,
Шаулап-гөрләп йәмле яҙҙар еткәс,
Йыраттарҙан яҙған
Сәләм хаттарыңды
Көтә-көтә түземлегем бөткәс.

.....

.....

.....

.....

Изд. лиц. № 0230 от 03.09.97

Сдано в набор 02.05.2015 г. Подписано в печать с авторского оригинала 02.06.2015 г.

Формат 60x84/32. Бумага писчая. Гарнитура «ВебСГЗ». Печать цифровая.

Листы 2061. Тираж 100.

Министерство связи и массовых коммуникаций

Республики Башкортостан

Мультиязычный информационный центр -

филиал ГУП РБ Издательский дом «Республика Башкортостан»

450090, РБ, г. Мелеуз, ул. Воровского, 6

Тел. (34764) 3-15-10, 3-27-33

